

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мейдиета; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мейдиета. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отнеситъ до редакціята надписуватъ-са до Никола Геновича. Външните настоя- телнотговарятъ за въстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Цѣ-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на въстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЬ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Ний ще прѣпознайми волно чи исторія на отоманската имперія не е безъ кусуръ относ- телно за гражданската свобода и за свободата на съвѣстѣта. Нѣ имали нѣкаква исторія въ която да не срѣщамъ това? Освѣтъ това не трѣбува-ли още да държимъ хисапъ за една капеа да е сѣдба споредъ която сѣкоги е-дна нова имперія слѣдува малко или много недостатѣни или добрити качества на пред- шественицата си.

Колкото за добрити си качества, отом- анската имперія не е въ нищо подражавала Долната имперія. Защото долната имперія бѣши, въ сѣки видъ на работити си, гнѣ- нѣто и самата безредба. Нѣ сѣ тѣй не са случи и съсъ нѣкои други недостатѣки кон- то Долната имперія бѣше прѣшла отъ друго- вѣрствата или зашла отъ Азія.

Въ отоманската имперія имаше едно врѣме и има още евухи и роби. Нѣ нѣмаше ли тѣй сѣщо и въ врѣмето на Долната имперія? А ако отоманската имперія, напримѣръ, бѣше често повѣрла високи служби на тѣ два соя човѣци, Долната имперія не имъ ли по- вѣряваше и ти сама таквись високи служби. Нѣка исповѣдаме прочее чи тоя сой хора обезчестваватъ единъ палатъ, въ отъ друга страна тѣ обезчестваватъ по много едно па- триаршеско или владино сѣдалице.

Ний ще додѣмъ тука на думити на Е- вангеліето чи наистина има много хора кои- то виждатъ сламата въ очити на другити човѣци а не виждатъ гривната въ своити си очи. Тѣй сѣщо има и много хора които у- чатъ исторіята презъ купъ за грошъ.

Прочее ний ще видѣмъ скоро евухи и роби въ Турціи както малакофѣни. Цивили- заціята пазѣ за първѣти сѣщата ошѣ сѣд- ба които наприціята на женити пазѣ за вторити.

Нѣ нѣка са повѣрнимъ върху депешата на Н. П. Аали паша и върху послѣдніятъ хати-хумаюнъ. Наистина хати хумаюнѣтъ позволяваше свободата на съвѣстѣта на мю- сьоманити както и на другити народности. Нѣ той не позволяваше никакъ една неогра- ничена свобода на съвѣстѣта въ общенарод- ното ѣ манифестуваніе.

Протестанскити мисіонери бѣха твърдѣ добръ забелѣжили въ хати-хумаюнѣтъ пър- вото отъ тѣ два нѣща. Нѣ тѣ не съвѣряха тѣй сѣщо и второто.

Това не вниманіе отъ тѣхна страна даде плодови си. Много протестански мисіонѣри дрънаха да направятъ съсъ свобо- дата на съвѣстѣта единъ не ограниченъ о- бѣдай. Въ прѣстѣтѣ на тѣ работи, цар- ското правѣтельство са намѣри задѣлжено

да земи потрѣбнитѣ мѣрки за да ги вкара въ пѣтитъ.

Безъ съмнѣніе тѣ мѣрки бѣха скръбни, нѣ тѣ бѣха и твърдѣ нужни. Тѣ мѣрки ще станатъ въ полза на самити протестанти. Защото прозелитизмѣтъ имъ не можеше да са земе отъ хората освѣтъ за присмѣху- лка на тѣхната собствена вѣра.

Каква нѣравствена стойность напѣсти- на можяха да иматъ прѣобрацаніята както ги правяха тѣ. За да са прѣобѣври единъ човѣкъ съсъ убѣждение и за много врѣме, трѣбуватъ години и размишленія.

Хората турятъ години цѣли за да у- чятъ една най малка наука, а протестански- ти мисіонѣри искатъ да турятъ само нѣкол- ко дена за да познаятъ добръ мюсюман- змѣтъ и протестантизмѣтъ и, да прѣоб- рацатъ хората отъ една вѣра на друга! ка- ква сѣлѣота!!

Колкото за насъ ний не прѣймами што таквись прѣобрацанія да иматъ нѣкаква стойность. Често една христѣиска секта не са различава отъ друга нѣкоя освѣтъ въ два или три пунтови. Нѣ не можѣ да бѣди тѣй сѣщо и съсъ мюсюманизмѣтъ и съ- съ протестантизмѣтъ.

Съсъ една дума ний не вѣрвами искрено- стѣта на измѣненіето на вѣрата, когато то- ва измѣненіе на вѣрата става както разми- шлената на стокити помежду търговцити.

Безъ съмнѣніе Н. В. Аали паша е бла- говолилъ, за честѣта на протестанскити мисіонѣри и за английското правѣтельство да не даде вниманіе освѣтъ върху общенарод- нити безредби които тоя прозелитизмѣтъ под- буди. Нѣ ний мислимъ чи имаше едно нѣщо по важно въ дѣното на спѣската тѣя работа.

И най сетѣ понеже царското правѣт- ство позволява на мюсюманити свободата на съвѣстѣта, наие праведно што сѣки да са обнася съсъ тѣя милость мѣдро, благоразу- мѣно и умѣрено?

Послѣдніятъ брой на Гайда-та съ- дѣржава единъ членъ който служи умъ за отговоръ на онова което ний рѣкохми отно- сително за „бездарностьта“ на Гайдарджіята.

Тоя отговоръ е толкъсъ просташи, толкъсъ бѣденъ што сѣки умѣтъ човѣкъ, слѣдъ като го прочете, ще го земе, безъ съмнѣніе, за произведѣніе отъ човѣкъ който не е живѣлъ съсъ хора.

На мѣсто да припознай своята бездар- ность и да са ползува за напредъ отъ за- белѣжити които ний му направихми най ис- кренно, той прибѣгнуа до най дебелѣ лѣжи,

нѣму своиственни, за да са оправдаѣ предъ публиката.

Честно-ли е това за единъ гайдарджія?

По Бѣлгарія гайдарджіити вардятъ до- столѣніето на свирити си, какъ цареграш- нѣтъ ни гайдарджія да не варди достолѣ- ніето на своити си?

Той иска да кажи, напримѣръ, чи ний сме биле подпаднали въ погрѣшка въ това дѣто рѣкохми, за да докажимъ бездарность- та му, чи Бѣлгарити нѣматъ хлѣдѣи вѣст- ници, нѣ само единъ вѣстникъ, като са о- сновава на изикѣтъ на цареграшкити кор- спондѣнти до парпшкити вѣстници.

Прочее онова което цареграшкити ко- респондѣнти сѣ казаи за бѣлгарскити вѣс- тници е казваніе отъ петъ шесть мѣсеца, епоха въ която живѣяха Свѣтъникъ-тѣ, Бѣлгарска-та Пчела, Турція; чи прѣди двѣ недѣлешната цареграшка кореспондѣнція, отъ която ний откасахми единъ параграфъ за читатѣлитѣ си, като хортуваше за нашити работи, доказуаше чи отъ спѣкити бѣлгар- ски вѣстници, днесъ живѣе само вѣстникъ Турція.

Ний мислимъ чи това е доста да убѣди Гайдарджіята чи лѣжи въ една дебела без- дарность, въ едно дълбоко заблужденіе, отъ които той никоги не ще можѣ да излѣзи каквито лѣжи и фалсѣифкаціи да употреби!

Преди нѣколко врѣме една религіозна распри бѣше избухнала въ Видинѣ помежду владиката Паисія и бѣлгарското населѣніе.

Тѣя распри произлѣзе отъ общото не- годование на жителити срѣщу лошавото по- ведѣніе на тоя фанариотски владѣки. Единъ- кото желаніе на видинскити жители бѣше да туратъ край на злоупотрѣбеніята му и да усигорѣтъ черковното си благоденіе.

Това желаніе бѣше съобразно съсъ ха- ти хумаюнѣтъ и съсъ чувствата на Н. Ц. В. Султанѣтъ. Нѣ жалбитѣ които видинскити жители подади, преди нѣколко врѣме, на Ре- шидѣ паша, не сѣ биле прѣли, ни увѣря- ватъ. Защо? ний не знаемъ.

Г-нъ Паисія са бѣше повикалъ преди три мѣсеца въ Цариградъ за да даде смѣт- ка на поведѣніето си на грѣцката патриаршія.

Това повиканіе бѣше произвело едно че- стито впечатлѣніе помежду видинскити жите- ли. Сѣки отъ тѣхъ мислѣтъ чи ще са промѣни съсъ други почитавъ псѣвѣстенъ владика.

Нѣ тѣй не са случи. Г-нъ Паисія доди тука и трѣгна пакъ за мѣстото си. Защо са бѣше повикалъ?

Въ идѣщити си бройви ний ще дадемъ едно пълно развитіе на това сѣстоаніе на работити.

УЧРЕДИТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ

на отделение направено подъ име
Дунавски Вилаетъ (1).

ОПЩИ РАСПОЛОЖЕНИЯ

Членъ 1. Главното управление на Вилаетъ е повърено на началствата съставени спорѣдъ слѣдующи разположения; то има за сръдоточіе главното мѣсто на Вилаетъ.

Членъ 2. Вилаетъ са дѣли на седемъ санджака въ които са разумѣва и оня дѣто са намира сѣдалището на сръдоточното управление. Сѣки санджакъ е туренъ подъ управленіето на единъ каймакамъ, който сѣди на главното мѣсто на санджакъ.

Чл. 3. Санджакътъ са подраздѣля на много каази, отъ които сѣка съставлява властита на единъ индюринъ. Индюринътъ има сѣдалището си на главното село на каазата.

Чл. 4. Каазата са дѣли на много общества отъ които сѣко е снабдено съсъ едно общественно управление, съобразно съсъ разположеніята на настоящиятъ законъ. Груповити на малки села които не могатъ да състанятъ независими каази по причина на топографическити си положенія, са присъвокуплены на най близкити каази, подъ нѣя нахѣ.

Чл. 5. Въ градовети и въ селата, най малко педесетъ къщи, съставляватъ една махала а сѣка махала съставля едно общественно отделение.

ПЪРВО ЗАГЛАВІЕ

Централно Правителство,

ГЛАВА I.

Главно управление.

Чл. 6. Върховното управление на управителити работи, финансови и политически, тѣй както и полицията на Вилаетъ, и изпълненіето на отсѣжданіята направени отъ сѣдителната властъ сѣ повѣрени на единъ валиа наименованъ отъ Н. Ц. В. Султанътъ. Валията е натоваренъ съсъ извършваніето на общити закони на имперіята и, въ предѣлтъ на властити които му сѣ присвоени, съобразно съсъ законътъ който управлява Вилаетъ.

Чл. 7. Финанциити и отчетътъ на Вилаетъ сѣ повѣрени на единъ чиновникъ отъ министерството на финанциити който ще носи титла мукасебеджи. Той прѣставлява властѣта въ сѣчко което са отнѣса до финанциити на Вилаетъ: туренъ и той подъ заповѣдити на валията, той е отговорникъ право на министерството на финанциити.

Чл. 8. Единъ особенъ уставъ ще рѣшава взаимнити служби на валията и на директорътъ на финанциити, относителни до финанциити и до отчетътъ.

Ще са направѣ едно писалище за отчетътъ турено подъ заповѣдити на мукасебеджѣта и което трѣбува да работи спорѣдъ правилнитѣ наставленія на министертъ на финанциити.

Чл. 9. Единъ чиновникъ наименованъ по царска заповѣдь и който ще има титлата мектубджи, е натоваренъ съсъ общата кореспонденция на Вилаетъ. Той има подъ заповѣдити сѣ едно писалище натоварено съсъ сѣчката официална кореспонденция и съсъ пазеніето на архивити на Вилаетъ. Управленіето на печатъ

(1). Тоя Вилаетъ е съставенъ отъ вѣтхата провинция на Силистра която обѣма санджацити Видинъ, София, Тулча, Варна, Русен, Търново, отъ провинциити на Скопѣ съсъ исключеніе на санджакъ. Призренъ и Нишъ; сръбъ отъ военското отделение на второто сръбъ на войната, съсъ исключеніе само на Барецкиската провинция.

тинцата на главното правителство е повѣрена на мектубджѣта.

Чл. 10. Единъ чиновникъ наименованъ по царска заповѣдь, по прѣдложеніето на министертъ на външнитѣ работи, бодѣрствува за изпълненіето на трактатити и управлява външнитѣ работи на Вилаетъ. Той е органътъ на правителството за рапорти, биле писменни биле изустни, между мѣстната властъ и агентити на чуждити сили, въ работити които са отнѣсатъ до тѣя послѣднитѣ.

Чл. 11. Управленіето на общенароднитѣ работи е повѣрено на единъ чиновникъ наименованъ по царска заповѣдь по прѣдложеніето на министертъ на общенароднитѣ работи. Той ще издирова, съсъ нижинерити турени подъ заповѣдити му, проектити относителни до съобщителнитѣ пѣтища и други прѣдприятія отъ общенародна полза и управлява извършваніето нѣ.

Чл. 12. Грижата да бодѣрствува върху интересити на земедѣліето и на търговіята, да приготвя табличити на произведеніето, на вносѣніето и на износѣніето отъ Вилаетъ е повѣрена на единъ чиновникъ наименованъ по царска заповѣдь, по прѣдложеніето на министертъ на търговіята и на земедѣліето.

Чл. 13. Валията ще са спомога отъ единъ администраціаленъ свѣтъ съставенъ отъ му фетихи хукіами-шеріе наименованъ съобразно съсъ разположеніята на II глава, отъ управителъ на финанциити, отъ управителъ на кореспонденцията, отъ управителъ на външнитѣ работи и отъ шестъ други членове отъ които тримата сѣ избрани отъ мюсюманското населѣніе и тримата други членове отъ не мюсюманското населѣніе. Свѣтътъ са прѣдсѣда телствува отъ Валията, и когато го нѣма, отъ чиновникътъ който е оставилъ за тѣя работа.

Чл. 14. Свѣтътъ на правленіето разискува върху сѣчко което са касае до извършваніето на мѣркити относителни до главното управление, до финанциити, до външнитѣ работи, до общенароднитѣ работи и до земедѣліето. Той не са мѣши никакъ въ сѣдителнитѣ работи.

Формата на разискуваніята на свѣтътъ и терминътъ за извършваніето на засѣданіята сѣ ще са отрѣждатъ съсъ единъ особенъ уставъ.

Чл. 15. Високото управление на полицията на Вилаетъ принадлежи на валията, който расподѣля военната сила между санджацити и каазити които принадлежатъ подъ властѣта му, и въ нѣжда поѣмлява прѣмѣстеніето ѣ. Единъ началникъ на полицията, (Алаи-Бен), чиновникъ отъ полковническитѣ степенѣ, е туренъ подъ заповѣдити на валията и натоваренъ съсъ извършваніето на полицията.

ГЛАВА II.

Правосѣдіе.

Чл. 16. Началникътъ на градоначалството наименованъ отъ Н. Ц. В. Султанътъ, по прѣдложеніето на Шех-юл-Исляматъ, издирова сѣчкити сѣдовница на шеріята, която служи въ Вилаетъ. Той са произнася върху рѣшеніята и сенценциити направени отъ тѣя сѣдовница и опредѣлени да са туратъ подъ сѣдителната върховна властъ.

Чл. 17. Властити на които упражненіето е повѣрено на началникътъ на градоначалството, тѣй както и подрѣбността на обязанности нѣ сѣ отрѣдени чрезъ единъ особенъ уставъ изработенъ отъ Шех-юл-Исляматъ.

Гражданскѣя дворъ.

Чл. 18. Въ главното мѣсто на вилаетъ е установленъ единъ високъ гражданскѣя дворъ който има за обязанность да уставява работити които гражданскитѣ сѣдалища на апелътъ въ санджацити сѣ задѣлени да му отправятъ, както и подаденитѣ прошенія отъ даваджити, съобразно съсъ законътъ.

Чл. 19. Гражданскитѣ дворъ, прѣдсѣда телствуватъ отъ главатарѣтъ на градоначалството, са съставлява отъ шестъ свѣтници отъ които трима мюсюмани и трима не мюсюмани, избрани съобразно съсъ прѣдписаніята изяснени въ заглавіе V. Единъ особенъ чиновникъ, отреденъ отъ Царското Правителство, присѣжествува въ ауденциити на дворѣтъ.

Чл. 20. Високитѣ гражданскѣя дворъ сѣди за сѣка вина, съсъ исключеніе: 1^о кавгити помежду мюсюманити които зависѣтъ отъ сѣдалищата на шеріята, или помежду не мюсюманити, които зависѣтъ на особобна властъ на не мюсюманскити общества; 2^о прѣдметити на законната властъ на прѣстапническити сѣдалища и 3^о кавгити които са отнѣсатъ исключительно до търговскитѣ сѣдалища.

Чл. 21. Отсѣженіята направени отъ гражданскитѣ дворъ сѣ забѣлзани въ единъ изустенъ протоколъ, който, подписанъ съсъ поднѣсити на главатарѣтъ на градоначалството и отъ свѣтницити, е представенъ на валията. Валията ги турѣ въ дѣйствиѣ, съобразно съсъ мѣрката на властити които е зель отъ царското правителство и огирава на рѣшеніето на сръдоточнитѣ власти, сенценциити на които извършваніето задмнува прѣдѣлитѣ на властѣта му.

Криминаленъ дворъ.

Чл. 22. Въ главното мѣсто на Вилаетъ е установленъ единъ високъ криминаленъ дворъ който има за обязанность да учрежда причинити които сѣдалищата на криминаленѣ апелѣти въ санджацити сѣ задѣлени да му отправятъ както и прошеніята подадени отъ даваджити, съобразно съсъ законътъ.

Чл. 23. Главатарѣтъ на градоначалството прѣдсѣда телствува още и криминалитѣя дворъ, който са съставлява отъ шестъ мумѣзи отъ които трима мюсюмани и трима не мюсюмани, избрани съобразно съсъ прѣписаніята обѣвени въ заглавіе V. Единъ особенъ чиновникъ опредѣленъ отъ правителството присѣжествува въ ауденциити на дворѣтъ.

Чл. 24. Отсѣжданіята направени отъ криминалитѣя дворъ, сѣ назначени въ единъ изустенъ протоколъ, който, подписанъ отъ главатарѣтъ на градоначалството и отъ свѣтницити, е прѣдставенъ на главнитѣ управителъ; главнитѣя управителъ ги турѣ въ извършваніе, съобразно съсъ мѣрката на властѣта които е зель отъ Царското Правителство, и турѣ подъ рѣшеніето на върховната властъ на столицата сенценциити на които извършваніето прѣмнува прѣдѣлитѣ на властѣта му.

Търговскѣя дворъ.

Чл. 25. Въ главното мѣсто на вилаетъ е учреденъ единъ високъ търговскѣя дворъ който си има особенъ прѣдсѣдатель и е съставенъ отъ много членове. Той е установленъ въ томрѣти прѣдписани отъ търговскитѣ законникъ и снабденъ съсъ властити, които упражнява въ предѣлитѣ отредени отъ тоя законникъ. Той сѣди апелациити на търговскитѣ сѣдалища въ санджацити.

Особини разположенія на главното мѣсто на Вилаетъ.

Чл. 26. Сръдоточнитѣ санджакъ има единъ каймакамъ и, по примѣртъ на другитѣ санджаки, единъ администраціаленъ свѣтъ едно гражданскѣя сѣдалище, едно криминално сѣдалище и едно търговскѣя сѣдалище. Тѣя учреденія нѣматъ въ обязанности си, като исключимъ службитѣ доставени отъ свѣтници и сѣдалищата на санджакъ, сѣчкити управителити сѣдителни работи на сръдоточната каза. Каймакамътъ на сръдоточнитѣ санджаки спомога на валията въ извършваніето на сѣчкити работи на Вилаетъ и прѣдсѣда телствува, когато нѣма валията, свѣтници на които прѣдсѣда телството е отаждено на тоя послѣднитѣ. (сѣдѣва)

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

РУСИИ, 12 Февруарий. — Няма много време от кога Митаад-паша са наименова главен управител на дунаската провинция; нъ трябва да знаете чн нъговото име беше познато по тия страни от десет години насамъ. Мюсюлманити както и християнити са бяха научили веќе да го благославятъ предъ да са тури на чело на прѣобразованіето за което тая провинция е повикала да стани моделъ. Въ разстояніе на тия десетъ години Митаад-паша направи въ Румелия двѣ мисіи за испитуваніе. По едно тои са натовари да изчисти хайдутити управлѣвачити четири години наредъ нишката провинция. Нъговата мисія за испитуваніе са забеляза чрезъ сваленіето и наказаніето на виновниты чиновници, чрезъ изчитаніето на злоупотребленіята и чрезъ поставаніето на наредбата и на правдата.

Въ мисіята келто той направи срѣщу хайдутлжкѣтъ, той пазеше нестрашилнъ съдѣтинъ. Той беше честитъ въ сичкити разгърсванія които той употреби срѣщу злодѣйцити отъ когото нити единъ не можѣ да побѣгнѣ. Чрезъ усиліята които той направи, хайдутлжкѣтъ изчезна съвършено отъ провинцията и благодареніе нъму, България са замарше отъ нѣколко време избавена отъ това мѣченіе.

Въ Нишъ управленіето му беше плодно съсъ добрини за тая провинция която голѣмилъ Везиръ, Кѣбрѣлж-Мехмедъ паша бѣше намѣрилъ, кога отъ тѣда да прѣгледа България, въ една нѣй голѣма безрѣдба. Митаадъ паша направи отъ нея една отъ най благоустроенити провинции на имперіята. Въ нея са направиха пѣтица на сѣждѣ, училища са отвориха, кѣщи за поправи, каси за прибижище, каса за земеделскіятъ кредитъ са учредиха. Той учреди правдата, жандармеріята и финанцити на областта върху здрави основи, и таквось бѣше дѣйствието причинено отъ прѣобразованіята които той знай да направи въ сичкити тѣя клонови, чи катѣ учредѣ, споредъ една система и върху основи съсѣмъ нови дунавската провинция, Н. П. В. Султанътъ не са колеба да му повѣри управленіето ѳ.

Три мѣсеца има нѣма отъ кога доде тука и раздѣленіето на провинцията въ каймамаджи и въ окрѣжѣи тѣй както и наименованіето на чиновницити станаха веќе едно дѣло извършено.

Избиранията въ сичкото пространство на провинцията са правятъ съсъ най голѣмъ редъ и съсъ редовность; сѣвѣтъ на старцити по селата и по махалици са направиха веќе; сѣвѣтити на управленіето и на сѣдовницата са направиха по окрѣжїята. Въ каймамаджицити, по нѣкои мѣста, избиранията сѣ свѣршенѣ веќе и тѣ ще са свѣршатъ на сѣждѣ въ една или двѣ недѣли пѣтъ. Устави са изработиха за раздѣленіето на данѣжкѣтъ, за контролѣтъ, за смѣтнити, за комисарити на полицията, за жандармеріята, за сѣвѣненіето на дѣрвата по орманити; инструкции са написаха за подрѣбностити на управленіето на общенароднитъ животъ на ангелити; наставленія са испратиха по сичкити градища и села отъ провинцията за да събератъ елементити за една земеделска статистика на страната; касаса за земеделскіятъ кредитъ са направиха по много мѣста; една компания са образова за да направи една коларна служба отъ Русси до Варна. Подписки за спомоществованія станаха доволно и тая коларна служба са нареди веќе отъ Русси до Шуменъ.

Една печатница са докара отъ Букурешъ. Сега скоро ще излезе единъ вѣстникъ на турски и на български съсъ издѣненіето на мѣс-

тиото правителство за да распространѣва новити идеи помежду разниты населенія на провинцията. Сношеніята на властѣта съсъ чужденцити и ерѣити зеха едно много добро управление. Една чудна редовность са тури въ испроважданіето на работити и единъ новъ животъ зафаца веќе да обраца населеніята навивенати отъ вѣкови насамъ да стоятъ въ невѣжеството; и най сѣтъ дѣлото за настанѣніето на черкесити са направи съсъ начинъ за да примирѣ интересити и тишината на ерѣити съсъ благородното гостепрѣимство което царското правителство даде на тия злочестни изгоненници.

САМОКОВЪ, 20 Февруарий. — Преди нѣколко крѣме кога живѣше съвѣтънитѣ, азъ видѣхъ въ колонити му една страстна кореспонденция, която са мѣчеше да ма направи лжѣецъ протестантинъ, и още незнамъ канво.

Понеже кореспондентинътъ е едно чисто мекере което кинси сѣкоги при чорбаджилжкѣтъ, естествено тои сѣкоги ще защити свонти чорбаджи.

Нъ тамъ дѣто той иска да изблѣчи това което съсъ казалъ подпада самси въ заблудженіе. И наистина нѣй са чудимъ какъ е дрѣзналъ да потвърждава чи учителската и е била испѣдена нѣ чи чорбаджинти размислила за по добръ да я земенатъ съ по достойна.

Питамъ азъ сега чербаджинското мекере да ми кажи да ли тая учителка за която са старѣха е по достойна?

Наистина, азъ не глѣдамъ сега въ училището освѣтъ една баба седмдесетъ годишна която незнае нити да четѣ, нити да пишѣ; двѣ момичета има които са научиха по нѣщо да прочитатъ кодъ бившата учителка, зеха сега да събиратъ момичетата, и денѣмъ училището стои затворено.

Г-не дописниче, тѣжи ми е достойната учителка или друга нѣкоя ще дойди, както едно време щеше да дойди единъ главенъ учителъ за мѣшкото училище за когото двѣ години са минаха и тои сѣ доходи.

Но истена чорбаджинскія дописникъ ималъ право за да оправдай чорбаджинти като глѣда защо, като за по добро-желатели една учителка испѣдиха, и зеха една друга да прѣподава по високи науки.

Прочее азъ мисля чи една учителка баба, ще да земи безъ сѣмѣніе да предава бабуванія. Е! тогава, самоковското училище, ще видимъ чи е станало цѣла гимназія. (!?)

О, милы мои съотечественници обърнѣти внимание камо училищата, не оставайте вечѣ тѣ свѣтлы мѣста да са управлѣватъ отъ такѣва замисленници, защото останахме най не пофални и дѣрни отъ сѣсѣдѣти си.

Зимата владѣе отъ единъ мѣсець повече тука; има снѣгови голѣми около три аршина и повече отъ денъ на денъ привалива; 12 дюкени надахна отъ тежината на снѣга, и 8 кѣчи и други много са развалиха; хората са страхуватъ да ни духнатъ южниты вѣтрови, можѣ да станатъ тогава голѣми наводненія; царската поща три недѣли редовно неможѣ да дойде съсъ конетѣ до града, человекѣ отъ три седа които са намирѣ до пѣтъ близо, донесоха на рамена въ града отъ четири сахлѣ мѣсто единъ разривратъ сега а други носатъ пощанскити фурчови което не може да помнатъ бело бради старци; такѣва снѣгове отъ западни страна; отиватъ градътъ снѣга е помалѣкъ. Но сега вече сѣ по стои и зема да са губи.

С. ШВЕНЪ, 2 Марта. — Вѣй като новинарь, безъ сѣмѣніе съсъ увѣренъ, че сте любопитни да научити и отъ нашѣтъ градъ нѣкоя новина; за това прѣбързвамъ да ви събѣща такѣва

новини, отъ които единъ ще ви зарадватъ, а други напротивъ ще ви насържатъ.

Отъ прѣстигането на новіята нѣй каймакамъ, сичкити работи въ градътъ ни зеха съвѣмъ другъ видъ. Постепенно са започна едно прѣобразованіе, както въ сѣбжити, тѣй и въ другити улесненіята на населеніето.

Н. П. по наставленіето на В. Порта заповѣда да са съставятъ два смесени сѣвѣтъ на полу мюсюлмани и на полу християни.

Отъ тѣя два смесени сѣвѣтъ единѣтъ ще са занимава, енерѣтъ талиматѣтъ, искљочително за направата на пѣтица Шѣсе въ санджакътъ, рѣзането на сѣчѣтити въ градищата и други подобни; а другѣтъ — е за строгото и праведното испитваніе на виновницити и разглѣданіе на разни земанѣ давѣната между граждѣнитѣ.

Въ тѣя два мѣзлища са избрѣха отъ поопитнитѣ и по мѣдритѣ граждѣни и отъ двѣта народа.

Тая мѣрка ще улесни доста търговцити на за пренасѣнето по лесно на стоити имъ, освѣтъ това не малко ще са улеснатъ и бѣднитѣ селени, които съсъ мѣшкото са ходѣли до сега по свелити да си продаватъ земнитѣ произведѣнія. Сѣщо и по околностити не са чуватъ вече злодѣйци, и са надѣвѣми че и за напредъ ще бѣди тѣй догдѣто е каймакамъ.

Нъ кѣту сѣмѣ тѣй честити да са хвалитѣ съ управителѣтъ си, позволѣстѣе не сѣмѣ тѣй честити да са хвалитѣ и съсъ чорбаджинти си! Ето защо: училището ни е достигнало въ едно уважѣно сѣстояніе. Младѣти ученици уплѣкватъ денѣти си и са чудятъ какъ да направатъ да постигнатъ онова, което тѣхнитѣ бащи или съотечественници имъ отнеха. Прѣди нѣколко дѣна главинѣтъ ни учитель установи училището; причината и до сега не можѣмъ да проумѣимъ: спорѣтъ единъ, чи нѣмала обѣщаната пари да му плаща, а спорѣтъ други, за каприцити на нѣкоя чорбаджия.

Нъ както и да е или за одного или за другото, нѣй рѣкопѣлѣмъ на почувствѣнитѣ въ града ни! Чудимъ са, какъ тѣрпятъ това разореніе на училищата ни, кога по дължѣность отечѣска, тѣ са отговорни, както предъ Бога, тѣй и предъ потомството?

Воистена, както по сичкити градища тѣй и тука, намирѣватъ са нѣкои отъ чорбаджинти, които за малка една каприция разорѣватъ всяко добро, нъ въ такѣви случаи, повече са виновни онѣ които желѣатъ доброто и ги уставѣтъ да правятъ както си щѣтъ, отъ коѣното другиѣти.

Вѣй ще са почувѣти ако ви кажи, че младѣти отъ които са надѣвахми и са надѣвѣми за напредъ да са повече ревнители за просѣвѣненіето ни, тѣ напротивъ и за голѣмъ срамъ, съсъ жалость го казвамъ, сѣ заблѣдили въ игране на кинѣи по кафенѣта и нещѣтъ да знаятъ за нищо.

Обаче при всѣкити тѣжан, нѣй са не отчаивѣми и сѣмѣ въ надѣжда да но са сѣгласѣтъ по скоро, или по добръ да но са зафанѣтъ и снабѣтъ училището ни съсъ единъ главенъ учитель, тѣй сѣщо и ако е възможно и съсъ други еще, който да прѣдава по добръ турѣкѣятъ и францужѣкѣтъ лѣзинѣи.

П. С. И нѣй направихми тука тая недѣля парастѣсъ за смѣртѣта на Н. П. Авѣсенѣи.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Едно страшно злочѣстѣе стана въ Франция. Г-нъ де Морни, братѣчетъ на францужѣкѣтъ императоръ и прѣдѣсѣдѣтель на законодателното тѣло си номиналъ тѣя дни въ най тешки мѣки.

Сичкити европейски вѣстници са зани-

маватъ съсъ смъртта на тоя политически човѣкъ. Французи са виждатъ да усѣщатъ въ нѣя скръбта която италианци усѣтха за Кавура.

Тая смъртъ на Г. де Морни е едно приключение на което важността нѣй не можимъ да укрѣпимъ. Защото той занимаваше въ царството най високата позиция и упражняваше едно неопровергаемо влияние.

Сѣки знай енергіята и духътъ които той употребяваше на 1851 година. Той председателствуваше съсъ способностъ и съсъ безпристрастие законодателното тѣло. Нѣговиятъ авторитетъ са приѣмаше отъ сички му другари; такъзи единъ човѣкъ не ще можнъ лесно да са намѣри.

Г-нъ де Морни имаше коражъ граждански както и куражъ войскаски. Това е едно качество рѣдко въ Франция и което ще направи по чувствителна нѣговата смъртъ.

Макаръ и да е мѣчно да намѣримъ какви са биле началата на нѣговата политика, нѣ името му ще остане за сѣкоги въ свършенната французка исторія.

Едно важно разискуваніе станало въ камарата на общинити относително за състояніето на арсеналити и на гиминти въ Инглитера. Въ това разискуваніе са доказавало чи никой не е задоволенъ отъ условията въ които са намиратъ морските сили на царството. Излѣзува отъ това което са казало чи съвѣтъ на терсаната е направилъ погрѣшки върху погрѣшки, равности върху равности, безъ да направи едно мореплаваніе способно да пазнъ крайморіята на Инглитера.

Когато хора, съсъ една особна и прѣпозната способностъ потвърждаватъ въ парламентътъ чи инглишкии флотъ не сѣ на височината на успѣхити направени сега скоро отъ морската наука и които сѣ много доло отъ флотити на Съединенити Щати и на Франция, трѣбува да ги вѣруваме. Излѣзува отъ тѣхнити обясненія чи дървенити гимини, гиминти направени съсъ дѣски и желязо, гиминти жилѣзни сѣ толкосъ некадѣрни да стоятъ на срѣща на топовити на сегашната артилерія колкото калетата на крайморіята и на скелити инглишки сѣ стоѣли до сега слаби както отъ напредъ.

Ето какъ са изражава за това отгорѣ вѣстникъ Морнингъ-Хералдъ:

Нѣй са виждаме веки почти принудени да прѣпознаимъ тая скръбна истина чи Инглитера не е веке както отъ напредъ господарка на моретата. Единъ ораторъ казвалъ чи италианската флота можнъ да прѣвѣрѣ нашата флота въ Средиземно море.

Министърътъ на финанцити отъ италианското царство представилъ на камарата на депутатити изложението на финансовото положеніе. Излѣзува отъ това изложеніе чи недостатѣкътъ за 1862 година е отъ 261 милиона за 1863, отъ 22 милиона, за 1864, отъ 34 милиона, сичко 317 милиона.

За да испълни тоя недостатѣкъ, Г-нъ Селла прѣдложилъ сключаніето на единъ вѣтъкъ отъ 425 милиона които да могатъ да са платятъ педиръ осемнайсѣтъ мѣсеца. Очевидъ това той иска туреніето на единъ данѣкъ върху вѣщити и движимити имотъ, унищоженіето на свободити прѣвасленія и

много поправленія на законити на записуваніята и на тибрлата.

Много нѣмски вѣстници увѣряватъ чи статукото за което бѣше станало дума напредъ, не щало да са държи въ герцогщинити. Австрія са била занимавала сега живо за да земнъ мѣрки да установи едно прѣвременно правителство. За това отгорѣ отъ Франкфортъ сѣ повикали прѣдставители и въ Вѣнна. Касало са да са съгласятъ върху предложеніето което представила Баварія въ паузхата на германската Діета за да турятъ прѣвременно огстенбургскія дукъ въ гарцогщинити.

Нѣкои депешити отъ Новъ Юркъ извѣстиватъ чи конфедерацията генералъ Жонстонъ нападналъ Шермана въ полето на Салисбирп. Нѣ сраженіето останало безъ слѣдствіе. Една рѣшителна битва е не избѣжна ако е истина чи Шарманъ и Шофелдъ сѣ съгласили. Спорѣтъ рѣшомските вѣстници хората са страхуватъ Хоодъ и Харде да не надвѣятъ Жостона. Тоя генералъ ималъ на расположеніето си 80,000 души.

СѢКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Оханесъ ефенди на скоро наименованъ консулъ въ Петербургъ са вѣскачи на чанъ Салисе.

— Костакъ ефенди, чиновникъ отъ писаніцето на пашапортити са наименова драгоманъ на правителството въ Сулина.

— Н. П. Герасимосъ, архіепископъ въ Дерконъ и който управляваше селото Терапія са почина тая недѣля. Погребеніето му стана тържественно.

— Н. П. Аристархи бей, самоски князь пристигна миналата недѣля въ градътъ.

— Казуатъ чи въ единъ отъ послѣднити сенати държани въ Сербія станало прикаска за жеженіето на владицити.

— По царска заповѣдъ: Сандъ бей, напредъ мухасебеджі въ архипелашкити острови, са наименова мухасебеджі въ Курдистанъ.

— Научаваме са чи нѣкои избирания въ Русіи относително за христіанскити членови въ мезличити станали съсъ пристрастіе. Нѣй ще хортуваме за това отгорѣ когато пріедемъ по много подрѣбности.

— Казуатъ чи тіа дни французскія посланикъ щалъ да трѣгни за Франция и щалъ да са замѣни съсъ други.

— Научаваме са чи Абдо ефенди щалъ да трѣгни тіа дни заедно съсъ Г-на Тарена за Паришъ и Лондра за прѣобрашеніето на втрѣшніятъ борѣ на отоманската имперія.

— Левантъ Хералдъ и Куріе д'Оріанъ извѣстиватъ чи едно прошеніе са било подало на Н. Ц. В. Сѣлтанътъ въ което жителити отъ Манастиръ са биле оплакували ерѣщу управленіето на Хюсни паша, главенъ управителъ въ Румелия. Тая новина е съвършено лажлива. Прогненіето на манастирскити жители имаше, напротивъ, за предметъ да изобличи сичкити клеветителни слухови които тѣ прѣснаха ерѣщу тоя управителъ.

— Наименованіето на Савфетъ паша за прѣдставителъ на Високата Порта при тѣлеришкити дворѣ, имало за слѣдствіе, казуватъ, нѣкои измѣненія въ хората на отоманското посолство въ Паришъ. Увѣряватъ, по между другити, чи Кіамилъ бей, сега главатаръ на писаніцето на богослуженіята и прѣдседателъ на международната комисія за испитуваніето на тимискуити на посвѣтенити мѣнѣстери, ще придружи Савфетъ паша за първи секретаръ на посолството.

Нѣй нѣма да хортуваме за отборѣтъ на Савфетъ паша като посланикъ въ Паришъ. Нѣй нѣй ще забелѣжимъ само чи това наименование причини тува едно честито впечатление.

— Увѣряватъ чи царското правителство развалило отоманското училище въ Паришъ и чи настанало сичкити мюсюлмански и христіански ученици въ различни лицѣ на Паришъ.

Сумити които са икономисаха по слѣдствіе на тая мѣрка ще са употребятъ за поддържаніето, въ Цариградъ, на едно училище съставено отъ прѣготовителнити класови на различнити войнски училища.

— Въ послѣдніятъ си брой нѣй са обрѣкохъ ми да хортуваме за завѣщаніето на Н. П. Авксентія и щѣхме въ сѣщото врѣме да оспадимъ онѣ отъ нашити чорбаджии на които той повѣри завѣщаніето си, за това дѣто тѣ не обнѣрѣваха сумити които тои остави на разни общенародни заведѣнія.

Понеже нѣкои чорбаджии ни са обрѣкоха за да испълнятъ онѣ за което нѣй щѣхъ ми да ги оспадимъ, нѣй оставами критиката си за сега и ще чакамы испълненіето на обѣщаніята нѣй.

Като испълнятъ това тѣхно обѣщаніе и като фанатъ да са обяснятъ по човѣшки и по патристически, нѣй нѣй само нѣма никоги да ги чукамы, нѣй още ще са присѣдинимъ на тѣхнити успѣхи за сполуката на народнити ни права.

Научаваме са чи Абдо ефенди щалъ да трѣгни днесъ за Паришъ. На нѣгово мѣсто са билъ отредилъ прѣвременно Серкисъ ефенди.

— Нѣй мислимъ чи управленіето на главното секретарство въ министерството на външнити работи изискуваше съвѣтъ други човѣкъ снабденъ съсъ по обширни познания и съсъ по голѣми опити отъ колкото Серкисъ ефенди.

ИЗВѢСТІЕ.

Долуподписанный има честь да извѣсти почтенната публика че два записа съ мой подписъ писани ирѣхъ името на Г. Агеласта Вуру и Содр. за по 1000. л. турски съ дата отъ 14/16 врилі 1864, и сѣ ваде по шесть мѣсеца сѣ и двата ничтожни и вѣжъ отъ сѣко обращение; сѣ една рѣчь са были книги както изложихъ и въ протѣста си отъ 16 Январія 1865, отпразненъ чрезъ почтенната депутация въ Търново.

Габрово 8 Марта 1865.

С. С. Арнауловъ.

ИНГЛИШКА КОМПАНИЯ.

ЗА ПРОДАВАНІЕ НА

ЗЕМЛЕДѢЛСКИ МАШИНИ И ПР. ПР.

МАГАЗІЯ 75 КАЛАФАТЪ-ПЕРИ.

ПИСАЛИЩЕ: 23. УЛИЦА ВОЙВОДА, ГАЛАТА.

Огненни твърди и подвижни машини. — Конски манежи. — Толумби — Урала, Килиндри. — Машини да рѣжатъ сѣното, да вършатъ и да прѣсѣиватъ пшеницата и пр. — Патентовани машини за да чистятъ памукътъ (американска система).

МАШИНА за да изважда семената на памукътъ.

Послѣднѣ американска система отъ сѣкакви измѣренія, за дълга и вѣдса коприна, които пристигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Онѣ които желажтъ да купятъ, трѣбува да са отираватъ на Першенбе-Пагаръ, Ну-меро 21, ерѣщу Сакаджъ-ханъ.

Отговорникъ Никола Гейновичъ.